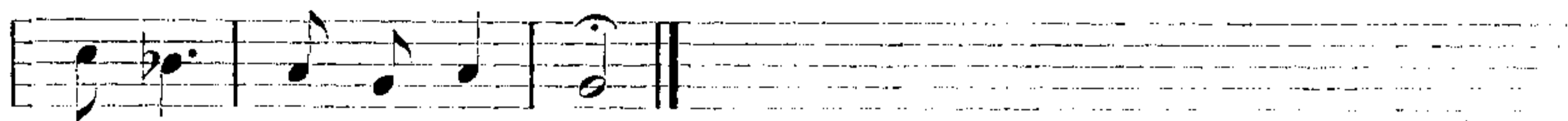

Já ho mo-sím u-tr-hnút, ne-mo-žem ťa, du - ša
dy - bych tam měl za-hy-nút,

mo - ja, za - po-me - nút *).

Pred vaší je zahrádečka,
opletá sa,**)
a v ní roste garafiát,
netrhá sa.

Já ho mosím utrhnút,
dybych tam měl zahynút;
nemožem ťa, duša moja,
zapomenút.

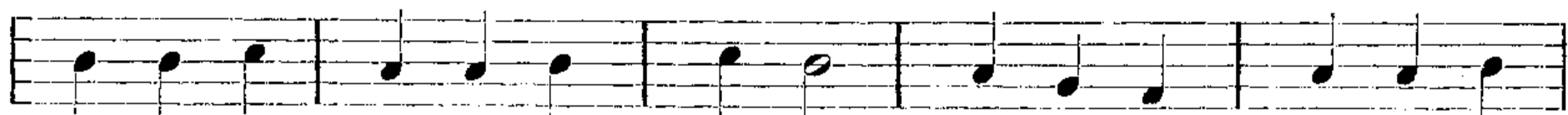
105.

Živě.

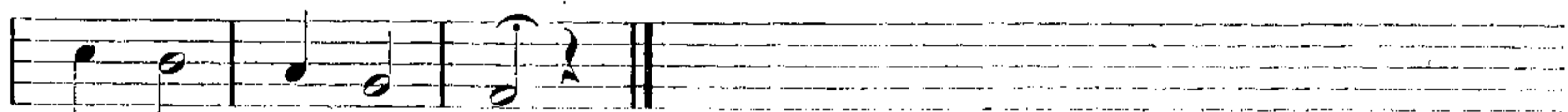
Z Velké.

Ej ho - ra ho - ra há - jí - ček ej ho - ra ho - ra

há - jí - ček po - re - zál sem sa v ma - lí - ček po - re - zál

sem sa v ma - lí - ček.

Ej hora, hora, hájíček,
porezál sem sa v malíček.

Ej hora, hora, černý les,
do mé srdenko viděl dnes?

Porezál sem sa, bolí ňa,
prijde má milá, zhójí ňa.

Já sem ho viděl, nepovím,
žalo v zahrádce rozmarýn.

Ej žalo, žalo, nažalo,
do šátečka si zvážalo,
ja do šátečka bílého,
a to pro svého milého.

*) Zpívá se také v tonině ionické.

***) Var. zamyká sa.